

DAHLSTIERNA GUNNO

Giöta kiämpa-wisa, om kåningen å herr
Pädar. =Anon. S. impr=

(Wankijff : Kempe : Habereger
1701

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

T 66

T 64

Niotha

Niampa

WISSA /

Om

Råningen

å Herr Wädar.

Sunges som:

Herr Herman fäste Fru Margreta/ ic.

Then Andra.

Himmelens Wänn och Herrans ic.

Sunges under sin egen

Melodie.

Then Tridie.

Häll säll/ Kung CARL ic.

Sunges som:

Kom Sverige/ kom Sverige låt liuda ic.

Tryckt Åhr 1701.

I.

Herr Pádar han drömde en Dröm om a Natt/
Då war alt om så weener ena Mōia ;
Den wille han i Sömmen så gierna taga satt/
Han nappa henn hårdt i sin Eldija.
I hafwen dát wäll hört at **URR KUNG**
bar sãrgian för heunar'

Han nappa uthi Eldia; men kan troo ho streeta moot/
Så Sång å Sparlaka de bruste;
Hon sparka Herr Pádar på sin ömstinna Foot/
At han wakna där weed å swåra pusta.
I hafwen dát wäll hört/ at etc.

Herr Pádar han såg utmä ^{3.} Sångesträcken wree
Alt uthi en oroligan dåwa ;
Ey wet iag hwa inåg stadt nu i Nätterne tree
At iag alsinte orkade såsiva !
I hafwen dát wäll hört/ at etc.

Herr Pádar han ropte til ^{4.} Små-Swånar två/
Måg tyckes tuppå börja nu å gaala :
I beden minie Spämänn in före måg gå/
Måg löstar alt med dem at taala /
I hafwen dát wäll hört/ at etc.

De Spämänn de tråda i ^{5.} Sångestäfwan in
På präktigaste wijs som de kundel/
Å alle wa de klädde i Räf. å Sabelstinn /
Herr Päder vppå Sängen de sunne
I hafwen dát wäll hört/ at etc.

6.

De boga för Pådar alt neder te Johl!

I fånga der han låg å fåg stræckte;

Å taalte honom till må ödmjuk-fulle Ohl:

Hur kommer då du of så bitti wæckte:

I hafwen dat wål hördt / at etc.

7.

Å ingen utaf of weet ån af annan Lag;

Å ingen hafwer annat ån i Minne;

Ån at Herr Pådar fåfwa plå till liufande Dag:

Hwij åftu så orolig nu i Sinne?

I hafwen dat wåll hördt / at etc.

8.

Å är icke Herr Pådar så wållug Herre-Mann!

Den yppesta i Gårda-Rijte?

Å näntij någon Ting / som honem feclas kan;

Som har Mækt och Åhra ey sin Lijte?

I hafwen dat wåll hördt / at etc.

9.

Ey feclas dåg Land: ey feclas dåg Slått;

Ey feclas dåg Ryffe stålq Fruger;

Du hafwer här i Wåhla så låtli mycke gått;

Hwad år då dåg i Magan då så suger?

I hafwen dat wåll hördt / at etc.

10.

Herr Pådar han swara i Bredefult Moo!

Hans opsyn som Ellglea ställer;

Å om ehr Signe-Konst år wisser och å goo!

Så fågen i måg strart hwa måg wåller

I hafwen dat wåll hördt / at etc.

12.

Å rätt så snart då dagas / då will ja gå the stalle!

Dår fåg i går de Myre-Bidrnar giömdel

Å hören till i alle: Då kosta stall ehr hals;

Om I ey fågen strart hwa måg drömdel

I hafwen dat wåll hördt / at etc.

11.

Ändäige Herr Vädar / i sticknen icke sä!
 Då swarade hin digre å hin dälje /
 Hwad Eder hafwer drömt wij fulle gifsa må!
 Så snart war Hals blir smorder med Alla
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

12.

När Alla smörjer Hals / seen är ey öndt at spä
 Hwad älskog Herr Vädar mände qwälsä?
 De Ryffe-Frugers Varm han pasar ey meer på;
 Uthrifles sager Möd han nu wällier.
 I hafwen dat wäll hörde at at etc.

13.

Wed Hälma - Gärda Strann där dansar ena Möd!
 Doct fast om hon sin Mödom dag nekar;
 Men hoken kan stå emoot din wälltaka-Möd?
 Den är ju den din Hog uppå leekar?
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

14.

Så hör ännu Herr Vädar / hwa ja dåg säger meer;
 För dåg iag ännu aldri plå starwa /
 Å hennes Namn kan jag dåg säga om du beer!
 Den Möja hon heeter stälts Narwa!
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

15.

Hon hafwer och een Söster / som mindre är än hon;
 Lijtan Twangroo mände hon säg kalla:
 Den wille wij först narra te dåg uth baat om Loon;
 Seen om Wädnat den stälta öfwerfälla.
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

16.

Herr Vädar språng up gladlynt / han klädde säg i skinn!
 Han tacka dem med nädeligo tale /
 För det de råka på den Dröm / som i hans Sinn
 Den heela Natta giordt honom qwale!
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

Anär

17.

Å när iag den skön Jungfru får taga i famn
 Hwar effter mitt Hiarta så långtar;
 Så skon j all i hoga så Förstlige Mann!
 Där effter iag weet hwar en långtar!
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

18.

Där stod en gaammal Kiaring hon lydde där uppå
 Hon runcka sitt skrytiota Tryne;
 Förstinna blijr iag och / när j blijr sannspå;
 Sade hon då: ty hon war i Syn!
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

19.

Ty aldrig har iag sett maken Sânta we Ströna
 Hon kan ey luckta Ryflådra - Remma!
 Hon är om att sitt Lijf så tetskoll å så öm;
 Å wälluge Herr Pädar blijr hemma!
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

20.

Å aldri har iag sett maken Sânta på Gräs!
 När Mansofcka giöra henne åbra
 Hon spättar / å hon slår / hon smyser / å hon frås!
 Komnu aldrig Herr Pädar henne nära
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

21.

Å aldrig än kom nähn må den Möja innom bäås!
 Som boor i så håll - faste Burar:
 Å Döra hennas stängia så styfwe hängelåås:
 Å Mastun har jamntiocke Murar:
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

22.

Den Jungfru hon hafwer och så underligan seedt
 Där utlädfta Belare de komma;
 Hon släpper ingen in förän han giordt besteed /
 Å Åt ruus i knijs - knas å Memma.
 J hafwen dat wäll hördt / at etc.

Å att

23.
A alt då där tappas / då skänckes in hett
Tå Källar - Drängar Swänst eller Finne;
Ty alti pröfwar hon så sin Frijares wett /
Om han och hafwer kiärliga öfsune:
I hafwen då wäl hördt / at etc.

24.
Hon hafwer och ett Drycke - Horn af rödaste Gull
Som dwärjar i Gripdala smidde;
Af glögdä Wijn - luehta fast man kan blij full;
Doct dricka skall hwar een som där bidde:
I hafwen då wäl hördt / at etc.

25.
Då fraasar utur den glödröde Drick /
Som blandas med Etter - heet nättel;
Ey belare må nöije där näntij frägick;
Han wärre är än Wijborga - Kättel!
I hafwen det wäl hördt / at etc.

26.
Horr Wädar han stickna we Späqwinna's öhl /
Som winnögd och wräng - shynt hon sade;
Han slo henne på Munn / så hon tumbla under Bohl;
Jag wille / saan; at Wargia dag hade /
I hafwen då wäl hördt / at etc.

27.
Ty aldrig har iag råkat för Makan ett Träll /
Som hemuna är i Hålstoga - Klöfster:
Den Jungfru som ey will / den kan iag taa må wäll /
A Porta' tåf järna jag löfster!
I hafwen då wäl hördt / at etc.

28.
Sij hundra Tusen Ryfkar må Sablar i Hand /
Som Marker å Srandar betäcker /
Will iag för hennes Dörrar snart lägga till Land /
A rase Tiog stälte Murebräcker.
I hafwen då wäll hördt / at etc.

29.

Strart sändes Bottaflar i Månader tre
 Kring heela wijda Gårda-Rijte
 Der drefs i hoop Folck/ som man plå drifwa Tee;
 Wed Liffsstraff at ingen skulle wijta.
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

30.

De gingo deras gång at Hålne-Gården vth/
 Uti många förfaselige Hoopar:
 Man kunde ey se Solan för Glawar å för Spiut;
 De stanna först we Jowalla-Groopar.
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

31.

We Portdeyas Qwarn de slogo såg ee Broo/
 Alt öfwer de snäll-flugne Floder;
 Här wille wij nu alle både byggia och boo/
 Å grafwa of i Johla som groder:
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

32.

De två weene Söstrar i höga-låfts Swaal
 De dansa å de giöle sig glade;
 En Wåchtare på Muren först warse blef då smaal
 Af Ryttare å Footfolck i rade;
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

33.

Måg tyckes som såg samlar/ saa han; een stor Hoop
 Där borte på Wåpshkyla Giähle:
 Strart geer han til ett liudande Wåchtare-Roop;
 Wist nog å här Frijare på fähle!
 I hafwen dat wål hört/ at etc.

34.

Stålt Marwa lilla såg genom winnelögat såg/
 Rått i då hon den Wåchtaren hörde:
 Strart kunde hon och see hwar den store Hoopen låg:
 Twij dag som wår Leet nu förstörde!
 I hafwen dat wål hörde/ at etc.

Hon stängde sina Portar må Bommar utå Ståhl;
 Och til sine fulltroo-go Drängiar
 Saa hon: Sij ehwen souwill in i min Sähl
 Den skäncken i bra fecta Slängiar!
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

Herr Pådar i dat han nu fick see hennas Buur/
 Som han så förgiärnawill äga;
 Då sade han: mig tyckes som hon läge sinätt på luur/
 Doct will iag henne först låta fråga.
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

Strax talade Herr Pådar til Hämmanner treer/
 I skole gå stälz Narwa berättta:
 At hon ska taa reen Särk på; å Sängen laga te;
 Å såg wackert twåla å twätta.
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

Ty/ sägen I en Herre/ den wällugaste Man
 I wåhla til henne will komma:
 I Affton willu haa ja: Ezar Peter heeter han;
 Der emot må hon ey töras komma.
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

Ei hundra tusend Bruunan de stå nu här på språng/
 Om hon ey straxt will gee såg må goda;
 At alle hennas Drängiar slå i hiäl på en gång;
 Och henne taa må wåldsamma Wode;
 I hafw:n dat wäl hördt / at etc.

I sägen och; hur iag will i fulle gått Maak/
 Om hon måg näntij reeter eller äggiar/
 Eldkulor slunga in i hennes Natstugu Laak;
 Och bryta neder alle hennes Waggiar.
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

41.

Men will hon blij min Fänta / min weena / min Brin-
 Dräckneli gått will iag henne gefwa:
 Ty been'na lät up Porten i Qwäll Klockan sin;
 Utom henne iag ey längre kan leswa.
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

42.

De Siljare framrede; de klappa på Port /
 Deras Stor-Furstes ärne de förtälja:
 Men singe då til swars: I packen Eder fort /
 Min Widdom iag för Hoot ey plå salja.
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

43.

hwem säg nänsin Ungerhwäun för stidna Jungfrurs
 Som första gången snorkar och pudlar? (Dör
 Den Frijare som ey weet säg sticket som säg bör /
 Han wissas äf mäd harmfulle suctar
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

44.

De många Ryfepällsar iag rådes icke för /
 Och är iag ey så moofällt en Pijga:
 Men draar Herr Pådar Allskog til Swänste weene
 Så måsten ta a af Möhan å niiga. (Mörk
 I hafwen dat wäll hördt / at etc.

45.

Herr Pådars Trug och Hoot iag aektar som Strål:
 Och iag är ey så stuggräddan Flicka:
 Men är då at han nu te mag frija må /
 Glygga Bräuwijs-Ruus måste han först dricka
 I hafwen dat wäl hördt / at etc.

46.

Iogjortt Wädr Herr Pådar / nu kommer hjit til Gidra
 Som aldrig än haar recde te Tura;
 Han weet sä wäll som Jag / hwem iag mag hafwer fiska
 Hans Odgd finner här ingen Slua.
 I hafwen dat wäl hördt / at etc. En

47.
En segerfäll ung Hjalte iag lofwad haar min Troo;
Den will iag och til Døddaga hålla:
Men om Herr Påder kommer någe nära we mitt Boel
Heeta Ekeluta mände honom skälla:
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

48.
Hår lagas och te Gåstebo på alle mine Torn /
Herr Pådar i och det låten weta;
Iag troor han kånner redan hår oosar brånt Horn;
Och Drycke-kaara giøres honom heeta.
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

49.
Men hoo som biur te bryta min rødsfarga Knuut /
Och slångelder kasta i Sparrar;
Snart kommer den som honom lærer fulc weeta huut:
Mig tyckes at Herr Pådar reda darrar.
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

50.
På Wågen är min Wånn / min Herre å min Kung;
Med honom iag måg långeseen mån para;
Herr Påder blir wist såhlin når han min Hjalte ung
Sår see komma mig at försvara.
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

51.
Gud signe dag Kung ERK där du såfwer i Nat /
Wist har du dine Wåjar i Minne!
Måg drömde at Herr Pådar loyp bort frå sin Hatt /
Å stöfwelstraga saasna i Grinne!
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

52.
De Giliare droo af / å Huswu hang på snee;
Herr Pådar detta Kalkstinde bore;
Och sade: du sta tro / den Wiga är en gree;
Hon leer åth dine Krigzhärar store!
I hafwen dat wål hørdt / at etc.

53.
Herz Päder tog sin Möhka han trampade med Foot
Och swoor vthi ilsko å Brede:
Sto unge - Swage Flicker töras duka mågemoot!
Så är deras Undergång dem recde.
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

54.
Strart stängde han dem bägge te Watten å te Land
I tijo Befors ängstfulle Dagar;
Och plåga deras Boning med Eid å med Bran;
Doct hörde han än ingen som klagar.
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

55.
Men hocken Ryf som tordes wåga såg fram!
Ja alle dee som lust hade noosa!
De tumla på snee; De singe alle skam!
Och ingen kunde Marcknaden roosa!
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

56.
Sij listan Jwangroo / som effter ho wa minst!
Stulle dersför och först blij wältagen:
Men hocken som bød til gå der fram å taa Winst!
Blef swedd bå i Kraga å Magen.
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

57.
Twå gånger komme Gåster in under hennes Wäggt
Som wille up i Wins - Slugga klifwa:
Twå gånger tistte hon deras rimfrusne Siagg!
Och öfte glygga Brännewijn för lifwe.
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

58.
Hon tappa i Kannor hon tappa i Kruus
Hennes Swännar uhr Koppa: Annar gute;
Fast många wore de som då singe Kruus;
De somna alle just där de sute.
I hafwen dat wäl hördt / at etc.

59.
Nu öfversäg Kung CARL i Skåne sine Männ/
Å synte huru alt före weter;
Å saa: du falsta Saxe/ dåg klöpper jag jag wäl än;
Men min Edsworne Wänn är Ezar Peter!
I hafwen dat wäl hördt/ etc.

60.
Just då kom Ryckte flygande öster öfwer Sid/
Och saa: Kung CARL du Segerfällo Hiältel/
Herr Widar röfwa will stolz Narwa din Mö;
Men ännu så spänner hon Bälte.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

61.
Hon är wäl ljtan Jungfru/ men strjder som en Man;
Och alle hennes raste små Swänniar/
De fäcka som Klämpar; hwart öga stidna kan
Huru illa Gärda-hoopen där we gränniar.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

62.
Å Kung CARL han satt på förghyllande Stool/
Han mände der we ljte säg bestinna;
Och saa: är då den Wänstap du swoor of i Fiool?
Du troolösa; Gud ska dåg sinna!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

63.
Just ljka som ett Leyon som hinsidon Dön/
Får höra sine spåde Ungar strjka/
Sull swor å sull Harm då lägger säg i Sid/
Och hinner förrn man troor öfwer wjka.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

64.
Så modder we Carlshamn/ steeg Kung CARL en
Strart byfades Trofar och Ankar: (Ward;
Å HÖREN ware må dig i Gerningar och Ord/
Och främje dine Anslag å Tanckar!
I hafwen dat wäl hördt/ etc. Å Kung

65.

A Kung CARL drog öfwer det salta Haaf;
Hans Segel stodde alle heelt sinna:
Hans Stepp lupo alle för Winn i sult traaf
A lyckelig Hanna alla de sinna.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

66.

Den Swänsta Flåte lade wed Värönå til Strände;
CARL Hiarta af Iswer mon brinna;
Han fråga sine Swännar: hwad giörnij nu til Lands?
De roopte alle: Död eller winna!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

67.

Strart tåga Konung CARL med ottatusen Man
Allt in under de Gårda-Hårars Vårgiar;
Men då sta troo Herr Pådars Dga da raan
Af Stræct/ Angst/ å tusende Særgiar!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

68.

Zy Sermethof må ser gånger tusen til Håst/
Som skulle Silla-Måcki förswaara/
Han tyckte Swänstas Upsyn waan wårre ån en Påst;
Zy tänckte han långst frå haar minst saara!
I hafwen dat wäll hördt/ at etc.

69.

Han rijder til Herz Pådar i Borgien igån/
Och säijer: Stora Qzar denna Timma
Ar CARL Kung i Swærgie må alle sine Mån
Öfwer oss; Zy måste iag sinna.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

70.

Han gaf säg i Strömmen må Håst å må Kar/
Han wille säg åth hinsidon laga;
Men många som då törsta de somna där qwar;
Starkt Strömmen-Ruus de kunde ey fördraga.
I hafwen dat wäl hördt/ at etc. Hors

71.
Herr Pådar han roppte medh Sorgbunden Röst!
O! Sermethåf/ du west wäl at lefwa:
Kom tag måg måd åt Musto i dånna här Höst;
De Swånsta Kulor flyga så steerwa;
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

72.
Men efter Jag drar bort tidra Eröije iag ehr beer!
Ty Swenstt Kruut i förr kunnat luckta/
En Fält-Herres Namn i tagen uppå Ehr;
Nu rije iag; de komna där i buckta!
I hafwen dat wäll hördt/ at etc.

73.
Ä detta war en Tisdag/ i Wintermånan kall
Då Tiugundagen syntes half mogen/
På samma Dag i Fiol som Herr Pådar uppå Pall
Swor wara Konung EARL hull och trogen.
I hafwen dat wäll hördt/ at etc.

74.
Ä då drog Kung EARL uth sin gullsmidde Brann/
Han stijner alt som Sohlen den röda;
Wåd Gud; Hiålp sto wij i Dag ha öfwerhann
Ä alle Gårda-Männ liggia döde!
I hafwen dat wäll hördt/ at etc.

75.
Där we stöts Swenst Lösen må fyra Skätt i raa/
Ät stälts Narwas Tilstånd förfara:
Hvem kunde meer än hon då blij glättug ä blij glaa?
Ty mände hon på Ögnableke swara
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

76.
Då hwijfwa Kung EARL må Tirfingen röd
Som aldrig drogs uth utan Baane:
Där må föll och af Himmelen en Lyckna och en Snö!
Den Ryfka kalla Blodrödan Haane.
I hafwen dat wäl hörde/ at etc.

77.
Där under brööt Kung **CHARL** i Nyseborggen inn
Med alla sina fulltrogne Ordngiar.
Men då ska troo de GärdaMän de börgia speta stunn
Å klåda så blodiga Slångiar.
J hafwen dat wål hördt / at etc.

78.
Å Fijra Tiog hundra de swore där oppå /
Med Gud; Hiålp; Å Brynorna blotta /
De skulle åtti tusende Wågehalsar slå;
Sij nu Bardas een emoot åtta!
J hafwen dat wål hördt / at etc.

79.
Det Gärda. lägre war af en tweedubbel Borg
Må Wallar å stört. diupe Grafwar:
Å spanste Rytterij kring alt deras Torg /
Som späcetes må spetsige Stafwar.
J hafwen dat wål hördt / at etc.

80.
De Murabräcker låge så högt uppå Wall /
De dundra de måsta de kunna;
Men lijkwål gick Kung **CHARL** emot Dunder å mot
Öfwer alt vti den samma Stunna. (Knall
J hafwen dat wål hördt / at etc.

81.
Jag troor at ingen åf dem / som först lupe an /
Weet sielf hur han kom öfwer Lijden;
Men fromme Håaras Gud / som alt gidra kan /
Han hialp / å waa me dem i Strijden!
J hafwen dat wål hördt / at etc.

82.
Nu borgja badda hett för Ryke. Ryggars Wåls
Medan twee äggia Klinger de slachta:
Å den som wore nu långst Noohl åth te Fiåls!
De hwhite Bidrnas Ungar at ackra!
J hafwen dat wål hördt / at etc.

De Swånste samnåstätt ginge som Linnghelden snåll
 Å tiuge tusen Ryssar de fälte:
 Så leekte de må dem in te mörkaste Qwåll;
 Kung CARL war Gudz segerfammas Hiålte.
 I hafwen dat wål hördt / at etc.

Men de som wille römna de rede uppå Brool
 Å Broa braaka sönder i stycken;
 De andra wille simma; å somli wille roo;
 Men måstedelen drunctna i dricken.
 I hafwen dat wål / at etc.

De öfrige om Matten de kröpe in i hool!
 Och ingen toole meera upduka;
 Å ingen utåf of fåår näntin meer see Sool!
 Sade de te sin första Dolgeruka.
 I hafwen dat wål hördt / at etc.

Doch wille wij först hånna på desse Tyfste Wån!
 Som of brackt i denna Dlycka;
 De roopte: äre wij icke hwar och een ehr Wån?
 Doch högge de dem sönder i stycke!
 I hafwen dat wål hördt / at etc.

Strart när de Tyfste Riddare då Specktakel säg!
 Twå dödar säge de med ett Öga;
 Å aldri wore wij uppå makan ett Tåg;
 Ut fäckta meer of hiälpa will söga;
 I hafwen dat wål hördt / at etc.

Den unga Konung CARL är Herre så Båll!
 Hoo weet han tör stånckia of Liffwe!
 Det Ryssa ändå lära of ifrån taa må wål!
 Til Krigs-Fångar alle wij of gifwe.
 I hafwen dat wål hördt / at etc.

Då gofwe sig til fånga så många som de waal/
 Croije Felt-Herren han waa den första/
 Å Stora Kåning CARL war nådelig! de saar:
 Wij alle effter din Nåde törsta.
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

⁹⁰
 Snart kom och Dåligruka å tiggde sitt Lijf
 För såg å sine Medbröder alle;
 Då talte de Swånste til Tijdsfördriif;
 Å dese tiena bättre te gå walle.
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

⁹¹
 Må bara Huswun föllo för CARL Kånung need
 Mång tiend på nåder och Gnåde:
 Herr Pådar/ å Herr Pådar/ som bort ifrån oss reed/
 Du saaker åsi til all denna Wåde!
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

⁹²
 Nu taalte Kung CARL: heela Wårlden skal see/
 At Jag alsingen Lust haar i Blode:
 Ty stigen up i alle som liggen här å bee:
 Ehrt Foorfall skall lända ehr til gode.
 I hafwen det wål hördt/ at etc.

⁹³
 I Ryfkar/ Gewår läggen ned/ å gån hem
 Hwar å een til hwar sine Orter:
 Men om wij någon wåpnad mehr råka utå dem/
 De klåda Sto blodiga Siorter.
 I hafwen dat wål hördt. at etc.

⁹⁴
 Å tiugu Tusen Ryfkar måd Eene Kiåpp i Hann
 De gingo dår må sina fårde;
 Å stam taa den nånsin meer Sabel rörer an/
 Sade de; dår de lope öfwer Gårde.
 I hafwen dat wål hördt/ at etc.

^{95.}
Men nise store Jarlar å sam tiog Håmån
De yppeste qwarleswor af slage!

Dem tog man wara på; de sista alla ån!

D'åå de som sto betala lage.

J hafwen dat wål hørdt/ at etc.

^{96.}
Å hundra Mura Bræcker/ å try Tiog å feni!

Å tije tel/ når man nooga ræcknar;

Å fast så många Faner som dat kiordes hem!

Men Krootswåål å Haakar ingen ræcknar.

J hafwen dat wål hørdt/ at ect.

^{97.}
Å hwem kan tålia Punnewaror/ Pånningar å Tålt

Å alt då som fans dår i lågre?

Då nyttiar Konung ERN å hans Mån nu i Fålt!

Ingen Ryffe kan då mera wågra!

J hafwen dat wål hørdt/ at etc.

^{98.}
Då. såges; At Kong ERN i dat hijstelige Slag!

Sedan Rinnaren snuppla moot Låge!

Haar reede måd een Stöfvel den vthlångste Dag

Å fåcktat med Kiåmpa förmåge:

J hafwen dat wål hørdt/ at etc.

^{99.}
Å nu ree Konung ERN te stolts Marwa lilla in;

Hur stååre te/ saa han: må min weena?

J Mattwil iag såfwa på hwista Armen din!

Du har nu långe nog bodt allena?

J hafwen dat wål hørdt/ at etc.

^{100.}
Hon sålte i Glådie så mången modig Tåår;

Wålkommen/ swara hon: du som stålte

Ditt dyra Lijf up för Såltheeten wår;

Sinne Gud dåg du Stridsamma Håte!

J hafwen dat wål hørdt/ at etc.

Hon

101

Hen tagde: Men kyste på Konungens Hann
Ty Råddhoga/ håpnad å Glädie
De lop' i hennes Bröst lijka som hwar om anna
Doch Glädien blef främst nu på Wädie!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

102

Men sij Herr Pådar håller än öster ut mäd Nä!
Han illfjnas heelt uti Hoge;
Han lyder/ å han lyfnar hur' alt skulle gåd!
Men sammstäta räknar noga!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

103.

I det kom een fram som summet öfwer Flod/
Å wäat war han än baak om Dra;
Han lopp/ å lopp fort: Herr Pådar där han stod
Saa: hwij löper du så/ lå mäg höra?
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

104.

See där; see där å de! nu sitta de igiän!
O! wore iag nu baak om de Kullar!
Ja rätt nu å de här de willsinte Männ;
Hör på Trompeta deras hur' ho lullar!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

105.

Där komma de Swänste i hann och i hæl;
Där hialp hwarken Sabel eller Dra:
Alt hwa de rätte på då sloge de ihjäl;
Sade han: å han ställde i Böra!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

106.

De gjorde öfwer Wallen så mäktuge språng:
Ho kan deras Lång-Swääl fördraga?
Då wärsta war de stute alla på en gång!
Å stoonte hwarken Hals eller Kraga!
I hafwen dat wäl hördt/ at etc.

De

De slogo' i hiäl fyra de sloge ihiäl fem/
 De slogo' hiäl hwar man kan jag meena;
 Å aldri tuädes Bröd meer i wärdane för dem;
 Men jag slapp där undan allena!
 J hafwen dat wäl hördt/ at etc.

De toge dina Strycke/ å alt ditt Gewär;
 Å alla dina Faauer så nyja;
 Måg tyckes Tråa rusta/ rätt nu så å de här;
 Här är intet Råd längre bijal/
 J hafwen dat wäl hördt/ at etc.

Då ree Herr Pådar åf men swara ingen raa;
 Han mände säg swärliga förfära:
 Han stanna 'te förn hemma i Muskowa Staal/
 De Tiendar han stelf mände bära.
 J hafwen dat wäl hördt/ at etc.

De Gärda-Jungfrur dansa j wijde höge Låfft/
 De kora så tijdt under Lijda:
 Å hwem troo där stångar i, sootsjidan Käfft?
 Snält öster uth så mände han säg rijda.
 J hafwen det wäl hördt/ at etc.

De Kyste-Fruger stånda we store Nogähls lee/
 De wänta sina Herrar hemkomma:
 Å hemkomma Hästa å blodiga waa dee/
 Å Sahlona de wore tomma.
 J hafwen det wäl hördt/ at etc.

Strart hördes ett Stråån långt öster under skog:
 Wee of! wære Männ ligga slagne:
 Hwem kider nu wår Harf, hoo styrer nu wår Plog?
 Å alle wære Herrar å tagne!
 J hafwen dat wälhördt/ at ett.

Men där groor en Fåglat i Swearjtes Lann/
 De Wall Barn de lalla å de qvåda:
 I Gåta där frögdas bå Owinna å Man;
 De låfwa Gud som dem welat glåda!
 I hafwen dat wål hørdt/ at etc.

A åhra wari Gud/ som hin troolösa flåår;
 Som såg ey wil råda eller råtta!
 Herr Pådar dine slagne som liggia där i ståår
 A du stelf åst Wittne te dåtta.
 I hafwen dat wål hørdt/ at etc.

Du Store å du Starke i Högdenne boor /
 Som ågna-ste'en ackta din Smorde!
 Bewara KonungCARL som såg dig förtroor
 Hans Fijender din Krigs-Angel Mordre!
 I hafwen dat wål hørdt at CARL Kung baar sårgian
 för hennar.

Then Andra.

I.

M Jmlens Wånn och HErrans smorde/
 Fiendens Stråct och Sweriges Jar/
 Samt/ nåst Gud/ Ehrf Tolctz Förswar/
 I som nyh det Under gjorde/
 Som knapt tros och säijas kann/
 I haan red'n den Åhran wunnit/
 At all Tijders Hjärtar sunnit
 Uthi Ehr/ sin Öfwermann.

Nordfka Werlden kan ey sakna
 Sina stora Kongar mehr/
 Då hon med Förundran seer
 Alle dem uthi Ehr wakna/
 Store Gustaf tycks ha gädt
 Uth sin Graf och til sitt Rike/
 Twenne CARLAR/ uthan Lijke/
 Ha i Ehr sin Lijke fått.

Olijkt Folck som Dtro parat /
 Och de tree som skull' blij ett /
 Ha sitt Anslag säfängt sedt;
 Twå mot Tree of wäll förswarat /
 Och sku änn förswara lätt:
 De som Sed och Lofwen brutit/
 Af sitt Straff en Början niutit /
 Gud och CARL ha giordt of rätt.

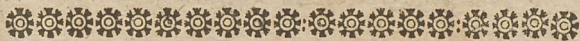
Twå widtffilde Folck at winna/
 Innom helften af ett Uth /
 Werldsens Wäntan ofwergår;
 Hela Jordens Kres lär hinna/
 Mehr än knappast til för Ehr /
 Om hwart Uth så tillbracht blifwer/
 Odet Ehr Tree Cronor gifwer /
 Men Ehr Mod förtiänar fleer.

5.

Alla Tungor Ehr herömma/
Edra Fiender sielf tilståå
Alt dhe Ehr måst undra på/
Tijden/ som alt plågar glömma/
Noot sin Wana minnas lär
CARL den Tolfste och den Store/
En fast alt förgångligt wore/
Hiältars Namn dock ewigt år.

6.

Medh GUDS Hielp så ha i straffat
Otro/ Wåld/ Bedrägerii/
Och den Roo wij sitta i
Och med segrand Wapn skaffat;
Store Kung/ ett felas ånn/
Innan wij och sälle tycka/
Gjør och en beständig Lycka/
Och gif och ehr sielf igien!

Then Briddie.

I.

Häll säll/ Kung CARL KARL-wullen
Kung/
Unger swån dryg och Gubbe ung/
Wår Tolf-Mån hög/ din Cronas Floor/
Häll säll CARL Kung och Hiälte Stoor.

2. Aldrig

2.

Aldrig **EAR** störr' i Swea Land
Och Kämppe war/ wed Siöta Strand/
Af Art och apling sictstu Mood
Din dyra Dygd af Hielte-Blod.

3.

Låt bryta Håstsko hwem som will/
Du bryter Bårg/ det står dig till/
Med Fingren taar du willan Björn/
Och dråper dubbel Husfuid Örn.

4.

Mång tusend Tiog för Narfwa Stad.
Förskansadt låg til Urlablåd/
EAR kom/ den såg och öfwerwann/
Med tijo slog han Hundra Man.

5.

Af många Ryfkar låt han gåå/
Tillijka Lijf och Nader såå/
Som ropa nu säll är ett Land/
Uthi så mildan Karla-Hand/
Håll säll/ Kung **EAR** **KAR**-wulen Kung.

www.books2ebooks.eu